Ч. 80 (11.048). Львів, вівторок 12. квітня 1927. Pocztowa opłata zaplacono ryczaltem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“, Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нові ускладнення на Сході.

Львів, 10. квітня 1927.

З далекого Китаю надходять сензаційні вісти про нові воєнні комплікації. І коли в Европі пересичена воєнними бацилями балканська атмосфера ніби то й розряджувася, то там назріли події, що не можуть не заваготіти своїм тягарем і над Европою.

Манджурський диктатор Чанг-Тсо Лін всупереч усім дипльоматичним звичаям і міжнароднім договорам нарушив екстериторіяльність більшовицької амбасади в Пекіні, наказавши війську перевести в ній ревізію, поарештувати деяких її членів, а навіть виконати криваву екзекуцію над кількома китайськими комуністами, що шукали в амбасаді захисту. Свій вчинок оправдує манджурський диктатор тим, що в амбасаді крилися провідники 4 тисяч узброєних комуністів, які мали виконати атентат на нього та хотіли урядити криваву різню чужинців. Більшовицький уряд зареагував на це вже окремою, дуже гострою нотою, в якій вимагає від Чанг-Тсо-Ліна негайного вияснення того нечуваного інциденту.

Чи маджурський диктатор зважився сам на такий ризиковний крок, що втягне його напевно в війну зі СРСР, покищо невідомо. Та воно ніколи мабуть не стане відомим. Але вся прилюдна опінія є того пересвідчення, що за тим поступком диктатора криється якась „невидима“ рука, найправдоподібніше японська, а може й англійська. Обом тим державам зірвання дипльоматичних зносин Чанг-Тсо-Ліна з більшовиками дуже на руку, бо через те більшовики втратили б на великому просторі, безпосередній звязок з Китаєм, а крім того втратили б і манджурсько-китайську залізницю, якою покищо користуються. Остав би їм тільки звязок через Монголію.

Коли оцінювати вчинок манджурського диктатора з формального становища, то прийдеться ствердити, що він старався зберегти всякі формальні приписи обовязуючого Китай договору з чужими державами з 1901 р. саме у відношенні до всіх чужинних амбасад у Пекіні крім більшовицької. На основі того договору всі забудовання чужинних амбасад користуються правом екстериторіяльности. А з уваги на те, щоби в чужинній дільниці не повстав „азиль“ для злочинців, у договорі є застереження, що китайська влада може в випадку потреби просити дипльоматичний корпус за дозволом перевести пошукування за злочинцями і в обсяві екстериторіяльности. Чанг-Тсо-Лінг чи краще пекінський уряд дістав і тим разом такий дозвіл від сеніора дипльоматичного корпусу, голяндського посла на переведення ревізії за більшовицькими агітаторами. Отже уже в тому факті бачимо, що дипльоматичний корпус ішов у цьому випадку манджурському диктаторові на стрічу, бож, ясно, що голяндський посол дозволу на ревізію без порозуміння з представниками інших держав не дав. Результат цього був такий, що 200 узброєних жовнірів окружило радянське посольство, а коли їх до середини не хотіли впустити, вони ужили зброї та ввійшли туди насильно. Це вистарчає, щоби між Чанг-Тсо Ліном і СРСР заістнував *casus belli*.

До того треба додати ще факт, що теперішній керманич кантонської армії (теж ворожої манджур. диктаторові) ген. Чанг-Кай-Шек теж почав не на жарт боротьбу з більшовиками. У Шангаю переведено в більшовицькому політичному бюрі ревізію, радянський консулят окружено військом, а численних комуністичних агітаторів, що відмовилися зложити зброю, розстріляно. Ген. Чанг-Кай-Шек репрезентує праве націоналістичне крило партії Гоміндану, яка дала почин кантонським операціям та яка вела всю визвольну акцію Китаю спершу під переважаючим впливом комуністів а тепер під виключним уже, як бачимо, впливом китайських націоналістів. Отже і в Кантоні та в кантонській армії починають боротися з комунізмом. Це теж треба зарахувати нині до поважних мінусів комуністичної політики на Далекому Сході. Пишуть і кажуть, що генерал Чанг-Кай-Шек хилиться тепер дуже помітно до англійців. Це був би вже зворот від невдач до успіхів у дотеперішній політиці Англії в Китаю.

Приглядаючися другій сторінці медалі, треба ствердити, що СРСР здавна вже почав концентрувати поважні військові сили на границях Манджурії, а в столиці Монголії, Урга вчинив осередок операційної бази проти Китаю зі заходу. Опираючись о ту базу, розвиває тепер у західній частині Китаю свої операції слаба чисельно армія т. зв. християнського генерала Фенга, що від двох літ цілковито відданий російським більшовикам. Більшовики малиб вдарити на Китай з двох сторін від Монголії, та з півночи на Манджурію. Чи дадуть собі більшовики раду зі сильною армією манджурського диктатора, не знати. Але не знати також, чи той останній зможе дати собі раду і з більшовиками і з кантонцями. Не виключене, що вже посторонні чинники відповідно вплинуть у тому напрямі, щоби в обличчу спільної більшовицької небезпеки погодити манджурського диктатора з Кантоном, довівши між ними до відповідного поділу впливів у Китаю.

Словом на Далекому Сході явилася несподівано перспектива зовсім нової війни. Там зачнуться не на жарт криваві змагання СРСР з великодержавами-суперницями, змагання, що нічим не причиняться до скріплення СРСР, ні на заході ні в Европі, але навпаки можуть принести йому цілковиту руїну, а тоді коштом більшовицько-китайського конфлікту виграли б у першій мірі Англія та Японія.

Робітнича нужда.

З приводу останнього страйку в Лодзі.

(Від нашого кореспондента.)

Варшава, 7. квітня 1927.

I.

Що таке визиск?

2 зол. 93 сот. — ось одна із ставок денної платні фабричного робітника у Лодзі. Правда, це ставка найнижча. Найвищою є (чи пак була до дня 21. III. ц. р.) 7·95 зол. Перша з них робить у місяць — 87·90 зол., остання — 238·80 сот. Промовисті числа, у яких замикається робітнича нужда, — але не ціла: щоби пізнати її безмір, треба глипнути оком не лише на висоту винагороди за працю, але й на саму працю. Коли в першому випадку пройняло нас збентеженням, то в другому пройме нас жахом.

В аргументах текстильних промисловців на виправдання високих цін на фабричні вироби, себто на неможність конкуренції з закордоном а тим самим обмежений експорт, стоять у черговому порядку: 1) дорогий робітник, 2) соціяльні свідчення, 3) високі податки, 4) короткий день праці, 5) брак оборотового капіталу, 6) доріжня кредиту[1].

Точки 1) 2) і 4) відносяться до робітництва, при чому тзв. соціяльні свідчення торкаються його лише посередньо, а при скандальній організації установ, на які ці свідчення призначені (нпр. ославлені „Каси хорих“, що буває, викликують проти себе бунт серед самого робітництва, як ось у Варшаві, де трамваєві робітники рішуче протестують, погрожуючи навіть страйком, проти примусу належання до Каси), вони мають для робітника радше теоретичне, принціпіяльне значіння ніж практичне. Як виглядає дорогий робітник, це ми вже бачили по двох наведених числах, які доповнимо ще при детальному обговорюванні платневих вимог, висунених лодзькими робітниками в останньому страйку, та оречення арбітражного суду (уряду). Найголовнішим і основним здобутком робітника у Польщі, це загарантований і польським соціяльним законодавством 8-ми годинний робітничий день. Проти нього звернені постійні вперті атаки промисловців і, як бачимо, його роблять теж винуватцем усього хиріння польської фабричної продукції. Аргументи „за“ і „проти“ 8-ми годинного робочого дня — це окрема справа, для якої тут не місце. Подивімося лише, як виглядає правдивий робітничий день у фабриках Лодзі, при істнуванні на польському папері великого здобутку робітничої кляси та при непаперових, важкенькнх у своїх наслідках, скаргах польських фабрикантів.

— Найромантичніший (кажуть) вигляд Лодзі — не в день а нічю[2]). Життя міста завмерло, скрізь темно й тихо, лише десятки фабрик світять сотками освітлених вікон і гомонять гомоном воркочучих моторів. Фабрика в руху, та нема ще одного явища, яке свідчило би про нічну працю: не видно зміни, не видно припливу ні відпливу робітничих мас. Чому? Бо в Лодзі нема 8-ми годинного робітничого дня. На 24 годин нема трьох змін, лише є дві зміни, кожна по 12 годин, найчастіше по 12 годин без перерви. Вимок творять здебільша ті фабрики, в яких працюється (врештою, не постійно і частинно)... по 16 годин без перерви (такі випадки були нпр. у ткальні Гаєра, де занято 4036 робітників: сотня жінок працювала там у вересні 1926 по 16 годин без перерви!). У вересні мин. року раптова контроля ствердила протоколярно 20 випадків зломання 8-ми годинного робітничого дня і заведення від 10—16 годин праці. Робітничі проф. союзи перевели статистику праці в 50-ти фабриках, з яких 27 затрудняло робітників без перерви 12 годин, 7 фабрик по 16 годин, решта по 10. Ніякої додаткової доплати нема. Зміну годин праці вводять фабриканти всілякими крючками, а психіка лодзького робітника і ступінь його свідомости роблять з нього безвольне знаряддя.

Що-це за праця і серед яких умов вона ведеться? Лодзь — це ткальні й прядільні, це місто веретен. (Згідно з урядовою статистикою, текстильний промисл Польщі затруднював у 1925 р. 105.342 робітників, з того сама Лодзь 68.971[3]). У груді 1926 р. працювало в Лодзі 135.570 робітників, не враховуючи сюди майстерень із числом робітників менше 20[4]). Перед війною один робітник(ця) обслугував 1 веретено. Більше року тому заключено збірну умову про обслугу двох ткацьких варстатів одною робітницею. Але деякі фабрики на власну руку попробували ввести обслугу 4-ох варстатів одною робітницею. Тоді самочинно робітниці покинули працю, але страйк провалився і відтоді введено вже скрізь одну робітницю на 4 веретена. На зрозумілу мову значить це таке, що робітниця, стоючи посередині 4-ох варстатів, мусить безперервно слідкувати за ходом ткання на всіх варстатах. А що самі варстати здебільша старої конструкції і нитки часто рвуться, та не мають механічних уладжень, які спинювали би рух при зірванні нитки, робітниця мусить з величезною напругою слідкувати за рухом коліс, безперервно крутити на всі чотири сторони головою і скакати від одного веретена до другого. Розказував мені один очевидець, що сам пряділень у Лодзі роблять на постороннього враження дому божевільних. У всякому разі: порівнання отих фабрик до шпиталів треба розуміти буквально, бо

[1]) „Przewodnik Przemysłu i Handlu Polskiego“, Rocznik I. 1926, IV: Przemysł włókienniczy стор. 567—75 (В-во „Левтана“, себто центральної організації великого промислу, торгу, поміщицтва і фінансієри Польщі).

[2]) Слідуючі уваги взяті головно з тільки що виданої брошури: H. Krahelska — „Łódzki przemysł włókienniczy wobec zasad ustawodawstwa pracy“, вид. Gospod. Społeczn...go, Warszawa 1927.

[3]) „Statystyka Pracy“, 1926, № 6.

[4]) „Solidarność Pracy“ з 5. квітня ц. р.

Red. Czasop. „Diło“. Pr. 148/27. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Diło“ Nr. 76 z dnia 6. kwietnia 1927 roku pod tytułem: „Bez zajwych dekoracij“ w ustępach a) między słowami: restytucija... a słowami: Myż b) między słowami: widkydały... a słowami: Ukrajinska c) między słowami: ukrajinskym... a słowami: Ukrajinskyj narid d) od słów: A toj... do końca artykułu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) ustawy karnej, że zatem zarządzona przez Prokuraturę dnia 5. kwietnia 1927 r. i w tym dniu wykonana konfiskata jest usprawiedliwiona, zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493. p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21. ust. druk. z 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1863. i p. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę po 400 Zł. Lwów, dnia 6. kwietnia 1927.

Hasełl.

30–40% працюючих хворіє на сухоти, крім хвороб, шаліючих серед жінок, для яких постійний безупинний рух протягом 10–16 годин є просто вбійчий.

Коли згадалося про жінок, то працює їх у Лодзі порівно з мущинами, а то й більше. Чому? Тому, що без огляду на працездатність робітниці, працююча жінка дістає з правила на 30 прц. нищу платню від мущини. Масове затруднення жінок доводить, очевидно, до притягання їх до нічної праці — всупереч виразній забороні закона. Взагалі нічний відпочинок у Лодзі є фікцією, бо навіть праця у „денних" змінах найчастіше зачіпає за ніч (нпр. у фабриці Познанського, 5722 працюючих, „денна" зміна у прядільні починається о 3½ год. зранку, у фабриці Кренінга вже в 3 год. і т. п.) Великий відсоток серед працюючих, це дівчата і хлопці в віку 15–18 літ. Їх приймають масово, бо — цілий перший рік мусять працювати зовсім безплатно; очевидно, малолітні працюють, всупереч законові, так само нічю і так само без перерви по 10–16 годин!

Про зовнішні умови праці нічого й казати. Слово гигієна у відношенні до Лодзі звучить як глум. „Задуха, спека, курява у повітрі, споживання харчів при праці, у поспіху, на брудному і затроєному впливами праці місці, немитими руками, скупе світло, відсутність здорової води до пиття, невигідна постава, неможність ні на мить відпочити в сидячій позиції, усе це й багато інших обставин складається на руїну здоровля робітника *)..."

*) Цитат із згаданої уже брошури Г. Крагельської, стор. 35.

Ось лише один промінь на стан і умови праці у центрі польської промисловости. На такому то тлі вибух 7-го березня текстильний страйк, який вправді захопив і всі інші осередки текстильного промислу (Більськ, Білосток), але в першу чергу торкнувся — Лодзі. **І. Кедрин.**

З волинського життя.

Сельробівські подвиги на Загальних Зборах Кремянецької „Просвіти".

На звичайні річні загальні збори Товариства „Просвіти" в Кремянці дня 27. III. ц. р. прибуло 204 особи. Відкрив збори заст. гол. Ради Т-ва С. Жук і нагадав про те, що саме минуло 10 літ з дня заснования Просвіти в Кремянці, при чому це заснования „Просвіти" є майже виключно заслугою п. посла Б. Козубського. Обраний на голову зборів п. Козубський запропонував вшанувати память тих, що полягли за волю України, що присутні вислухали стоячи. Потім приступив до порядку нарад. Прибувші на збори сельробівці, які заявилися в товаристві темних елементів ріжної національности і віку (були й 14 літні хлопчики), що попали на салю як гості, вчинили галас, крик і свист з наміром зірвати збори, під покришкою, що не погоджуються з порядком денним. Голова зборів зажадав в імени просвітян, щоби гості поводилися чемно, та це не помогло, тоді зажадав, щоби вони звільнили салю, але хулігани продовжували голосувати. Голова зборів оголосив на 5 хвилин перерву. Після перерви Шевчук, проводир сельробів, поставив ряд внесків про зміну порядку денного. В тих внесках він зміряв до того, щоби збори ухвалили недовіря Раді, а пізніше засухали її справоздання. Коли голова зборів п. Козубський та сен. Черкавський засували повну безглуздість того внеску, Шевчук запропонував зборам ствердити, що Рада була незаконною, в тому справоздання Ради, члени Ради мусять виголосити не як члени Ради, а як звичайні члени Т-ва. Цей останній вияв мудрости Шевчука був підданий під голосовання, однак він перепав і більшістю 120 проти 47 був принятий порядок денний, предложений Радою.

Подаю це як зразок тих нісенітниць, яких допускалися хлопчаки зпід стягу сельроба, підтримуючи кожне своє домагання двогодинним виттям, стуком, свистом і ревом. Дехто, як напр. Маркопольський („власник" кіоска, що підриває просвітянську книгарню, продаючи для того зі стратою деякі книжки), вчепившись руками за поруччя крісла, підскакував і дико вив на хвалу сельробівської „культурности", а другий сельробівець Удалович намагався в часі голосовання побільшувати нечесним способом число сельробівських голосів. Селяни, члени Т-ва, намагалися завстидати горлачів, звертаючи їх увагу на недоцільність марновання дорогого часу, та до сельробівських глуздів це не промовляло, вони найшлися в точці й короткою дорогою позискували симпатії селян устами Шевчука, що медоточиво сипав їм компліменти: „Хами, провокатори, мужики"! Збори вислухали звіт з діяльности Ради Просвіти, що був дуже річевий, виявив велику творчу працю Ради і зробив особливо гарне враження на присутніх. Контраст між тим звітом — продуктом будуючої праці — і хулігансько-руїнницькою поведінкою сельробівців — був разячий. В дискусії над звітом знов забрав голос Шевчук.

В його промові було помішане все: і вулична лайка на адресу посла Козубського, п. Жука й Ради, й уривки вичитаних з „Волі Народа" львівських резолюцій, котрі він відшукував підчас своєї промови серед шпаргалля, зупиняючися що кілька хвилин і не знаючи, що говорити далі. П. Козубський, певно зі співчуття до такої слабо розвиненої інтектуально особи, просив збори терпеливо дослухати до кінця цю нісенитницю. Вся „критика" діяльности Ради зводилася у п. Шевчука до безпідставних наклепів, або домагань „ввести до бібліотеки книжки по природознавству", так немов би їх не було. Зрештою після промови сельнеробівська зграя завила переразливо нібито на знак солідарности з п. Шевчуком, а один зі зграї пустився на провокацію, заявляючи, немовто „Просвіта" займається політичною роботою. П. Жук порадив доношикові зробити це повідомлення не на Загальних Зборах, а просто в дефензиві, де за це ще й заплатять. Посол Хруцький в річевій промові виказав, якого „гороху з капустою" наколотив у своїй „критиці" недоучений „лідер" хуліганів, на що останні відповідали лайкою на адресу п. Хруцького. Нарешті вдалося поставити на голосування питання про довіря Раді, при чому довіря було висловлене більшістю 112 голосів проти 33.

Селянство зрозуміло, що грімкі, але порожні внесення сельнеробів про недовіря для Ради „Просвіти" мають за завдання руйнувати і тому їх провалили. Оскажені п. Шевчук, Маркопольський й компанія почали реготатися й кричати до просвітян: „дурні — таж ви голосували проти „Просвіти". Але й це не помогло! На салю вдерлася під кінець ґрупа жидків і вся банда почала знову вити, грати на гармонійках і свистати. Просвітяни, не хотячи бійкою зневажити своїх зборів, провели обрання Ради під невгаваючий галас таємним голосуванням на записках, а потім одноголосно ухвалили резолюцію з висловом догани п. Шевчукові та його товаришам за образу Загальних Зборів. Членами Ради довибрано: сен. М. Черкавського 114 голосами, С. Жука 112 голосами і Тернового 105 голосами; з попереднього складу залишилися ще в Раді п. Б. Козубський і П. Яськевич. Після закриття зборів просвітяни проспівали „Ще не вмерла Украіна" і „Не пора", а розлючені хулігани зпід стягу сельнероба, понадівавши шапки, тупали ногами і свистали підчас співу украінського гимну. Закінчивши спів, просвітяни проголосили ганьбу наймитам III. інтернаціоналу, а п. Жук запропонував добре затямити собі тих, що свистали. По тім всі розійшлися і лише на подвірю театру заклопотано метушилася група жиденят, що брали участь в бешкеті. Селяни пересвідчилися, хто такі сельроби та до чого вони змагають, і це немалий успіх зборів. **П. Д.**

З життя наших установ.

Загальні Збори Жіночого Товариства „Труд" у Львові.

Минулої суботи, в дні 26. березня ц. р. відбулися в попол. годинах у власній домівці звичайні Загальні Збори найстаршої української того рода кооперативи, жіночої спілки промислової „Труд" у Львові.

По старому звичаю — були вони нечисельні й цим ще раз наглядно засвідчено, як мало цікавиться наше громадянство, а зокрема наше жіноцтво своєю так важною станицею господарського життя. Та пригляньмося коротко ходові нарад, яким проводила урядуюча голова установи п. Евгенія Макарушкова, а секретарювала п. Ірина Лежогубська. По полагдованню більше формальних точок порядку, приступлено до звіту Надзірної Ради з діяльности кооперативи за діловий рік 1925/26. Звіт виголосив справник кооперативи п. А. Березовський. Звітоздавець пригадав Зборам важку переживану господарську крізу в краю, наслідком якої гарно започаткований в повередньому році розвиток кооперативи значно потерпів. А всеж таки вийшов „Труд" в цьому діловому році з усіх труднощів оборонною рукою й виказав деякий чистий прибуток. Та не в самому матеріяльному прибуткові міститься весь успіх праці тієї установи. Її значіння слід уважати відрубним від інших чисто господарських установ. Вона крім господарського має головним завданням ще й те, щоби давати жіночій молоді фахову освіту. В її робітнях біля й суконь гуртується біля пів сотні дівчат, які вчаться як для власного вдоволення тобто для доповнення свого практичного знання, так і для забезпечування своєї екзистенції на майбутнє на основі законних управнень в трирічній терміняторській науці жіночого кравецтва. Поза практичною наукою в робітнях, молодь займається і теоретичною наукою в украінській фаховій доповняючій школі. Кооператива вписує своїх учениць-терміняторок згідно з правилами промислового закону до кравецької корпорації, де по відбуттю науки вони визволюються на челядниць. Челядниця така має право по три літній практиці отворити власну робітню. В звітовому році визволено 3 дівчині, в біж. році приходить на чергу до визволення 5 дівчат, почім доведеться, при нормальнім ході, визволювати 10 до 12 дівчат річно. Ми задержалися довше на цій справі тому, бо вважаємо її за найважнішу в наслідках для нашої суспільности з усеї діяльности „Труду". Ця сторінка діяльности заслугує на якнайенергічнішу підтримку. З дальшого звіту довідуємося, що такої підтримки зі сторони нашої суспільности, а з окрема нашого жіноцтва не богато. З колишніх 452 членів відновило дотепер свої уділи через доплату до 10 зол. лише 37 осіб. Українських гостей з роботами білля чи суконь, незважаючи на дуже низькі ціни, удержування добре вишколених робітниць і управительок, — не богато. Зате наплив родичів з ученицями до науки — великий.

Товариство влаштовувало в звітовому році 3-місячні вечірні курси крою білля та суконь для обзнайомлених уже зі шиттям осіб. Далі чули ми у звіті про обороти в поодиноких відділах кооперативи, про скількість виконаних там робіт, слухали пояснення білянсових цифр, та знайомилися з підготовкою до заснування союзу істнуючих досі на провінції жіночих кооператив „Труд" з львівським „Трудом" та з іншими справами, яких обговорювати не можемо через недостачу місця.

По звіті контрольної комісії і поставленні відповідного внесення на уділення абсолюторії ради. К. Бандрівським, яке по обширній дискусії принято, та по вичерпанні дальших точок дневного порядку, замкнула предсідателька, п. Макарушкова, збори короткою промовою. **А. Б.**

Ювілей ученого.

Привіти в день ювилею д-ра Володимира Левицького.

Крім вичислених уже у нас привітних писем і телеграм, що наспіли на руки Ювилята або до Наук. Т-ва ім. Шевченка з приводу 30-ліття істнування математично-природописно-лікарської секції Н. Т. ім. Шевченка й одночасно 30-літньої наукової діяльности голови секції, відомого вченого математика д-ра Володимира Левицького, прийшло ще богато такихже привітів з всіх усюдів. У доповненні поданих уже у нас наводимо ще важніші з тих.

Передовсім слід тут відмітити широсердечний привіт для Ювилята від митр. Шептицького, що його відчитано на святочному засіданні секції і принято гучними оплесками. Зміст того привіту такий: Високоповажаний Пане Раднику! З нагоди Вашого 30-літнього ювилею, який заразом є ювилеєм секції математично-природничих наук при Науковім Т-ві ім. Шевченка, прийміть мої найщиріші побажання. Від довгих літ даєте нам усім примір невсипучої, усильної наукової і громадянської праці, яка вже давно єднала Вам пошану всіх правдивих патріотів, що вміють цінити безкорисну, тиху, але таку успішну діяльність. В ряді Ваших почитателів хотів би я бути першим, але мушу задля обовязків неділі відмовити собі приємности явитися на святочне засідання секції. Прийміть вислови найщирішої пошани і сердечної приязни. — *Андрей.*

А далі були ще привіти: від Українського Педагогічного Інституту з Праги і від математично-природничого виділу тогож Інституту, від професора Гірничої Академії в Кракові, Івана Фещенка-Чопівського, від Т-ва „Просвіта" у Львові, від Т-ва „Рідна Школа" у Львові, від Товариства Катехитів у Львові, від Т-ва жінок з вищою освітою у Львові, від Національного Музею і його директора д-ра Іл. Свєнціцького, від „Учительської Громади" у Львові і її филій у Перемишлі, Тернополі, Бережанах, Рогатині, Чорткові і Дрогобичі, від фізіографічної комісії Наук. Т-ва ім. Шевченка, від Українського Пластового Уладу Західної України, від ректорату Духовної Семинарії і Богословського Наук. Т-ва у Львові, від „Студентської Громади" й „Основи" у Львові, від гуртка природників при „Студ. Громаді" у Львові, від филії „Просвіти", кружка УПТ. й „Української Бесіди" в Жовкві, від учит. збору держ. гімназії в Тернополі, від дирекції жіночої (жид.) гімназії Каммерлінгової у Львові і ін.

З приватних осіб занотуємо ще привіти від ди . Федева, д-ра Говиковича, д-ра Пеленського з Ряшева, студ. Миколаєвича з Геттінген, о. Садовського зі Львова, дир. Мих. Грицака з Перемишля, проф. Петра Ростинського зі Станиславова, проф. Гусака, д-ра Левицького, Дубинського й д-ра Білинського (з родинами) з Бережан, проф. Грицака, Сілецького, Бойка, Тофана й ін. у Станиславові і від бувших учеників Ювилята: Бриковича, Галущинського, Лукасевича Мороза і Хирівського з Тернополя.

Для повноти образу цілого ювилейного свята згадаємо ще, що по його скінченні відбулася на подвірю Наук. Т-ва ім. Шевченка спільна фотографія, яка буде певно милою памяткою для всіх його учасників.

Памятник помершим стрільцям.

Відновлення памятника в Ліберці.

Українське Допомогове Товариство в Ліберці (Райхенбергу), Ч. С. Р., просить нас подати до загального відома, що відкриття памятника помершим борцям за волю і свободу українського народу, що викинені зпід рідної стріхи зложили свої кости в Ліберці, відбудеться в днях 4.–6. червня 1927 р. Проситься український загал у Чехословаччині звеличати це свято своєю присутністю, а принаймеще висилкою делегатів. Жертви на викінчення памятника можна слати на адресу: „*Cesk. Zalozna, V. K. 7966, Liberec, C. S. R.*" Одночасно управа Т-ва просить усю українську пресу цю замітку передрукувати.

Разом з тим прислали нам отсей спис померших членів У. Г. А., похоронених на військовім кладовищі в Ліберці (витяг із книги померших Стац. Команди в Ліберці, тому перекручення якої місцевости є можливе): 1) Левицький Микола, село Іванівка, пов. Жидачів, поручник, † 30. червня 1921. 2) Заяць Павло, Скварява, пов. Золочів, підхорунжий, † лютого 1921. 3) Павелко Петро, Брюховичі, пов. Перемишль, десятник, † 25. травня 1920. 4) Калчак Михайло, Стебник, пов. Дрогобич, десятник, † 4. лютого 1921. 5) Стецишин Йосиф з Самбірщини, одн. стрілець, † 28. грудня 1920. 6) Ружанський Микола, зі Старо-Самбірщини, стрілець, † 15. лютого 1920. 7) Тарчанин Василь, Хасшіїв, пов. Турка, стр., † 11. квітня 1920. 8) Червецький Василь, Панасівка, пов. Зборів, стр., † [illegible] квітня 1920. 9) Ярема Михайло, [illegible] пов. Мостиська, стр., † 13. травня 1920. 10) Юзьків Андрій, Дроздовичі, пов. Перемишль, стр., † 20. травня 1920. 11) [illegible]бицький Олекса, Тисьмениця, пов. Товмач, стр., † 29. травня 1920. 12) Гаврилюк Михайло, Січна, пов. Дрогобич, стр., † 6. червня 1920. 13) Заблоцький Іван, Грабівці, пов. Тернопіль, стр., † 1. серпня 1920. 14) Федорук Федь, Проскурова, пов. ? стр., † 25. вересня 1920. 15) Силяк Іван, Петриничи, пов. Пильників, стр., † 1. січня 1921. 16) Павлішевський Михайло, Чапл., пов. Самбір., стр., 15. березня 1921. 17) Тисовський Гнат з Турчанщини, стр., † 27. березня 1921. 18) Кірда Стефан з Дрогобиччини, стр., † 6. травня 1921. 19) [illegible] Василь, Чернятин, пов. Гусятин, стр., † [illegible] травня 1921. 20) Сопітко Яків, Ахтирка, пов. Харків, стр., † 26. листопада 1921. 21) Макар Іван, Кофетин, пов. Перемишль, стр., † 19. березня 1922. 22) Білейчук Дмитро, Жабє, пов. Косів, стр., † 22. березня 1922. 23) Гринишин Петро, Медовичі, пов. Перемишль, стр., 2[illegible]. лютого 1922. 24) Сгврук Михайло, Романівка, пов. Рудки, стр., 14. лютого 1926.

Орґанізаційний рух.

Повітовий Народний Зїзд у Львові.

Дня 29. березня н. р. відбувся у Львові у великій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка річний повітовий зїзд делегатів громадських партійних організацій УНДО. Не зважаючи на горячий час весняних робіт, прибуло на зїзд 192 відпоручників з [illegible] громад львівського політичного повіту. [illegible]

Збори відкрив голова Повіт. Нар. Комітету п. Іван Ліщинський [illegible] з діяльности за минулий рік [illegible] важні поступи в організації повіту [illegible] час одного року відбуто 2 повітові [illegible] ради відпоручників громад [illegible] і 2 наради делеґатів громад [illegible] вітів: Винники і Щирець [illegible] віті 22 окружних віч [illegible] громадини 3–5 [illegible] 6 довірочних нарад [illegible] На вічах і зборах [illegible] партійні комітети [illegible] ли у 81 громадах [illegible] 134 усіх громад [illegible] чисто або майже [illegible] німецькі. Від [illegible] вітова канцелярія [illegible] можливих справ [illegible] роботу читалень [illegible] вих товариств [illegible] ганізацію членів [illegible] Відповідним [illegible] діячів поборювали [illegible] вію „брилівців" та [illegible]

По зложенню [illegible] п. д-ром Дм. Ле[illegible] товий Народній [illegible] членів по пять [illegible]

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакція не відповідає.

округа. Головою П. Н. К. вибрано поновно п. Івана Ліщинського зі Львова. В склад Повітового Нар. Комітету увійшли п.п.: Володимир Целевич як містоголова, Ілько Лисий як секретар, оба зі Львова, о. Тимотей Коцадюк зі Скнилова, Іван Стронський, Львів, о. Андрій Гавришак, Боршовичі, Михайло Карпінець, Рісня Руська, Олекса Бень, Ременів, д-р Евген Щуровський і Іван Стефанишин, Винники, о. Петро Пилипець, Підбірці, Сенько Цинаця, Лисиничі, Іван Паюк, Підберізці, д-р Богдан Савчак, Ширець, Йосиф Шеремета, Містки, о. Володимир Стернюк, Пустомити, Данило Петрів, Поляна Микита Фітьо, Попеляни.

Потім слідували короткі реферати: п. Целевича про політичне положення українського народу, ред. Палієва про програму партії УНДО, ред. О. Черкавського про справи виборів до громадських і повітових рад, інж. Творидла про сільсько-господарські й економічні справи і вкінці п. Целевича про організаційні справи повіту.

В дискусії висказували учасники зїзду цінні уваги. П. Карпінець подав способи, як притягнути інтелігентів до співпраці при переводженні політичної організації по громадах. П. Щуровський ставив в обовязок поборювати гризню, яка завелася між нашими партіями, зокрема виступав проти нападів на нас комуністичних партій; радив вплинути на наші інституції, зокрема на Народню Торговлю, в напрямі творення товарових складів поза рогачками Львова. П. Козак нарікав на те, що до громад приходять молоді люди, які замісць ширити національну свідомість — пропагують партійний роздор. Вкінці п. Бойко і п. Шеремета подавали організаційні вказівки.

Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

Уличні бої в Шанґаю.

Льондон, 10. квітня 1927.

„Таймс" повідомляють із Шангаю, що там прийшло до поважних заворушень. Піхота японської маринарки, до якої стріляно з дахів, відповіла огнем з машинових крісів. Є вбитих кільканацять китайців.

Дальше „Таймс" інформують, що кантонська армія окопується на здобутих теренах і приготовляє літню кампанію проти Пекіна.

Тойже щоденник подає, що командант військ округа Шангаю доконав ревізії в льокалі комуністичної організації в дільниці Шапей, а також видав зарядження в справі цензури листів і телеграм, що приходять з Ганкоу. Це зарядження має на меті запобігти комуністичній пропаганді.

Мілітарні приготування СРСР.

Льондон, 10. квітня 1927.

Денники повідомляють, що СРСР робить мілітарні приготування в Монголії і вздовж засиберійської залізниці. Більшовики мають намір обсадити Харбін і звідси в разі потреби продовжувати марш на Пекін. На приказ військової ради сконцентровано 4 дивізії піхоти і 3 бриґади кінниці. Всі вони є вже в дорозі на Сибір. 40 тисяч жовнірів монгольської кінниці, як упевняють, перейшло вже китайську границю під проводом більшовицьких офіцерів.

Одночасно повідомляють про нові транспорти військ з Англії.

Де йдуть бої?

Льондон, 10. квітня 1927.

На північ від ріки Ян-Тсе йдуть бої на щораз більшому просторі, при очевидній перевазі північних військ.

Боротьба в лоні куомінтангу щораз нагальніша. Зачувати, що ґен. Чанг-Кай-Шек, який арештував велику скількість комуністів у Шангаю, робить усе те в порозумінні з Чанг-Тсо-Ліном, якому, як кажуть, обіцяв відступити Ганкоу.

Пацифікація Марокка.

Париж, 10. квітня 1927.

Пацифікації Марокка, не зважаючи на здачу рифенців, ще в цілости не переведено. Як французькі, так і еспанські війська мусіли в останньому часі поновити воєнні операції проти повстанців. З Мадриту повідомляють, що Прімо де Рівера заповів уже весняну офензиву злучених еспансько-французьких військ проти повстанчих племен у Марокку.

Німецько-більшовицька умова в справі кредитів.

Берлін, 10. квітня 1927.

Бюро Вольфа оголошує звідомлення про вислід німецько-більшовицької кредитової умови, на основі якої Німеччина й поодинокі союзні держави приняли 60-проц. ґарантію на замовлення, пороблені більшовиками в Німеччині. Умова дотичить переважно достав виробів електротехнічного промислу рільничих машин, рур до промислу нафтового й кораблів. З уваги на інтерес німецького промислу райхстаґ ухвалив обняти ті ґарантії. Як повідомляє бюро Вольфа, рада міністрів вискажеться без сумніву також за тими ґарантіями.

Новий президент Латвії.

Рига, 10. квітня 1927.

Новововибраний президент республики Семґальс зложив учора вечером перед соймом присягу на вірність конституції, після чого негайно обняв урядування.

Князь Долгорукій арештований.

Харків, 9. квітня 1927.

Голова ради народніх комісарів Чубар заявив на вчорашньому засіданні всеукраїнського конгресу рад, що князь Долгорукій, якого висилав двічи на територію країни вел. кн. Микола Миколаєвич, є арештований у Харкові і буде поставлений перед суд.

Повіни в Америці.

Льондон, 10. квітня 1927.

З Канзас Сіти повідомляють: В стейтах Канзас, Окльогама і Міссурі шириться повінь, спричинена сильними дощами. По дотеперішним обчисленням підчас повені втопилося 23 особи, а дуже богато людей лишилося без даху над головою. Страти дуже великі.

Розвязання міської ради у Варшаві.

Варшава, 10. квітня 1927.

Завтра буде розвязана міська рада у Варшаві. Дотичний розпорядок уже підписав міністр Складковський. Вибори до міської ради у Варшаві відбудуться 22. травня ц. р.

Арешти комуністів у Станиславові.

Станиславів, 10. квітня 1927.

Політична поліція арештувала тут кількох молодих людей під закидом приналежности до районового комітету ком. партії Зах. України. Між ін. арештовано двох кольпортерів комітету, а саме якогось Геллера і Шкло (?), а також Соколюка і Полюгу. У звязку з тим переведено й ревізії.

Свято саджения дерев.

Вчора 10. ц. м. відбулося перше мабуть у нас свято садження деревець шкільною молодю на городі школи ім. Б. Грінченка при площі св. Юра. Зібралося доволі українських громадян обох полів і шкільні діти, хлопці й дівчата, під проводом учителів(льок). На жаль, відправа в церкві протягнулася за довго і свято, замість в год. 12, зачалося щойно 12·45, коли саме зачав падати дощ, що розігнав значну частину присутніх. Серед дощу відправлено на площі молебень і посвячено деревину при співучасти 5 священиків, після чого зачалося садження деревець дітворою. Наслідком того, що діти перемокли, померзли і поголодніли, а також наслідком відсутности публики, що втікла перед дощем, це гарне свято не лишило, на жаль, по собі глибшого вражіння.

Бл. п.

ГЕНРИК ЦІППЕР

співвласник фірми А. Г. Ціппер

помер нагло в Бадені дня 5-го квітня ц. р. в 50-ім році життя.

Похорони відбудуться у Відні дня 11. квітня ц. р. о год. 10·30 передполуднем, про що звідомляється свояків, приятелів і знайомих у невтишнім смутку

Жінка, діти і родина.

Тронуті до глибини наглою смертю нашого найліпшого Шефа і Опікуна

бл. п.

Генрика Ціппера

співвласника фірми А. Г. Ціппер члена Торговельної і Промислової Палати у Львові,

що помер в 50 р. життя в Бадені під Віднем, дня 5. квітня ц. р., звідомляємо, що похорони відбудуться у Відні дня 11. квітня ц. р. о год. 10·30 передполуднем.

Персонал фірми А. Г. Ціппер.

НОВИНКИ.

— **Дві міри.** Дістаємо такі уваги з села: Дивуєтеся, як то може бути, що за мовні *»przestępstwa«* один староста засуджує на кару 20 зол., згл. два дні арешту, другий на 50 зол., згл. 5 днів арешту, а третій на 100 зол., згл. 10 днів арешту. На те вам відповідаю: Не дивуйтеся! Таж „*w Polsce, jak kto chce!*«— Але як перечитаєте, що староства, видаючи за ті „*przestępstwa*" свої засуди, покликуються на розпорядки австрійських властей, мусите сказати: Годі! Таж Галичина належала справді до держави австрійської! І подання, писані українським письмом і в українській мові, висилали ми до Відня і до міністерства віроісповідань і просвіти і до міністерства справедливости і до міністерства війни і ті міністерства не карали нас за наше письмо і нашу мову, але навпаки — подання приймали і справи рішали. Ось підчас світової війни забрали нам у селі військові власти три дзвони і хотіли забрати ще один, останній. На телеграфічну просьбу, вислану до міністерства війни у Відні: „*Zabraly nam try dzwony, teper zabyrajut ostannyj. Prosymo toj odyn nam lyszyty*" — прийшло телеграфічне рішення: „*Die einzige Glocke ist zu belassen!*" Так, що в Австрії німець проголосив засаду: „*Leben und leben lassen!*", а в Польщі „*polak wymyśla tylko projekty na zniszczenie Rusi*". — **о. Д. Б.**

— **Чижби правда?** Деякі польські органи подають вістку, що у Варшаві рішили завісити в урядуванні у львівській кураторії д-ра Маріяна Янеллього за те, що він підписав відозву „Обозу вељкей Польскі", що його організує у противагу Пілсудському відомий лідер вшехполяків Дмовський. Янеллі був разом з відомим Ґайчаком, як відомо, головним спричинником ліквідації українського шкільництва в Галичині.

— **Смерть від засипання глиною.** В селі Підгірцях засипала глина на смерть чотири особи: Ілька Ратича, Миколу Білоуса, Михайла Медвецького і Франца Ґуту. Тепер перед Святами лізуть наші люди, особливо жінки, в ріжні ями по глину і тому дуже легко за нещастя. Обовязком громадських урядів і сільських інтелігентів перестерегти сільське населення перед цією небезпекою і постаратися про заборону копати глину в небезпечних місцях.

— **За вбивство дитини.** В Черлянах біля Городка арештовано 30-літню Марію Русин за вбивство щойно народженої дитини. Арештована задусила дитину солом'яним перевеслом, а опісля закопала її в землі. Тіло дитини викопано й відставлено до трупарні в Городку, де його огляне судово-лікарська комісія.

— **Самовбійчий замах.** В крамниці при вул. Веселій 7 відібрав собі життя через повішення 50-літній Барух Шліммер, власник тої крамниці. Причина самовбивства невідома.

— **Пошесть вломів.** Уночі з пятниці на суботу вломилися львівські злодії до магазину Йосифа Шпіцера при вул. Казимирівській 14 і забрали з нього кільканадцять ковдр. Тої самої ночі вломники дісталися до крамниці Хаїма Бараха в тій самій реальности, одначе сполошені відійшли з нічим. Одного з тих вломників, 40-літнього Петра Лямпку з Клепарова, арештовано.

— **Радіо в школі.** В Англії заводять у всіх школах радіоапарати для влекшення навчання деяких предметів: музики, співу, рецитації, релігії та моралі, драматичного мистецтва та історії.

— **Як заграють, так танцюй.** Революційна воєнна рада СРСР. приготовила плян, як увіковічнити большевицьку жовтневу революцію і громадянську війну. Найкраще образами та різьбами. Тому визначні малярі та різьбарі одержали доручення взяти участь у здійсненні цього пляну. Але чи артисти увіковічнять своє імя такими приказаними творами, сумніваємось.

— **Глухі чують.** В заведенні для глухонімих у Загребі зроблено експерименти з радіоапаратами, які майже всім калікам дали змогу чути вперше згуки. Покищо нема наукового пояснення цього незвичайного винаходу.

— **Методи XX. віку.** Атенські тайні агенти, переодягнені за кельнерів, послугували весь вечір якійсь італійській парі, яку підозрівали у фальшуванні банкнотів. Як доказовий матеріял вистарчив їм відтиск пальців на... пляшці шампана.

— **З кіна.** В кіні „Лев": Палата розкоші; в кіні „Палас": Чорна птиця; в кіні „Коперник": „Хай нас судить дитина".

ОПОВІСТКИ.

Союз Адвокатських Кандидатів у Львові звертається до Вп. Адвокатів з проханням, щоби на случай запотребування конціпієнтів зверталися письменно до бюра посередництва праці при тімже Союзі, котре відносні поручення залагоджує без проволоки. — Рівночасно взивається всіх товаришів адвокатських кандидатів, які пошукують праці, а ще до цього часу не зголосилися в бюрі посередництва праці, щоби подали свої адреси і услівя. Писати на руки д-ра Мінка, Львів, вул. Чарнецького ч. 26. Бюро посередництва праці при Адвокатській Палаті у Львові. 1—1

З приводу іменин ВП. Марії Білецької зложив комітет пань опіки над вязнями 35 зол. для політичних вязнів.

Конференція інформаційна для Родичів і Опікунів молоді Торговельної Школи у Львові вул. Коряктів ч. 1. відбудеться в неділю 17. ц. м. о год. 11—12. — Дирекція 1—1

Загальний Збір Народної Гостинниці" кооперативного стоваришення з обм. порук. у Львові відбудеться дня 7. мая 1927 р. (в суботу) о 5 годині з полудня, в салі стоваришення вул. Косцюшка ч. 1а (І. поверх) з слідуючим порядком нарад: 1) Відкриття Загального Збору. 2) Відчитання протоколу з послідньго Загального Збору. 3) Звіт Дирекції з діяльности стоваришення і предложення маєткового білянсу за 1926 р. 4) Відчитання звіту Ревіз. Союза українських кооператив з провірки рахунків стоваришення 5) Звіт Контрольної Комісії. 6) Вибір 2-ох членів Надзірної Ради в місце уступаючих. 7) Вибір 3-ох членів Контрольної Комісії. Члени беруть участь в Загальному Зборі особисто, правні особи заступають їх законні заступники (§ 43.). Рішення Загального Збору є правосильні независимо від числа членів-учасників і западають абсолютною більшістю голосів (§ 44.). — Львів, дня 29. марта 1927. *Роман Сосновський* в. р. предсідник, *д-р Ярослав Олесницький* в. р. секретар. 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ ПЕРЛОВИЙ** Ігнатович Львів. 956109-?

5·50 ЗОЛ. коштує одна ложка, вилки, ніж і ложечка до кави з хінського срібла у Мандля, Коперника 1. 1773 2—2

ВІЛЯ ДЕЛЯТИН ринок, біля ратуша, о вісьмох соняшних високих кімнатах, веранда, пивниці, огород, надається на коріннний сніданковий склеп, ресторацію, християнський готель, якого тут брак, або пенсіонат для літників, 10 хвиль ходу до купелевого заведення „Солянки" негайно до винаймлення річно або на літний сезон промисловцям—евентуально частинно літникам. Услівя листовно подасть Олександер Осадца Вікно почта Городенка. 1925 1—2

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецізійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма Іван Сельтенрайх Львів, Марійська пл. ч. 5. 1873а) 2-10

СУБСТИТУТ нотаріяльний шукає посади від 15. червня 1927, евентуально від 1. червня 1927 р. Зголошення посилати: адв. д-р Лещій, Львів, Підвалє 7. — для С. Н. 1895 2—2

СПОСІБНИЙ адвокатський соліцитатор, рутинований в справах контрактових, пишучий вправно на машині, знайде зараз посаду. Зголошення на адресу д-р В. Левицький, адвокат в Зборові. 1889 2-2

ДЯКА — з добрим голосом — з добрими свідоцтвами попередної служби — найрадше нежонатого — бо нема дяківки, — пошукує Греко-кат. уряд парох. в Іваню пустім. 1927 1—3

ФОРТЕПЯН *Bösendorfera, Ehrbara, Förstera* з анґлійською механікою, піяніна на ріжні ціни продає, купує, міняє готівкою: Ганак, вул. Пілсудського 21. І. поверх. 1928 1—5

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Специяліст недуг легінів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1878 Пересвітлення Рентґеном. 5-25

Телефон 834.

Сітки, дротяні, кільчастий дріт, **ланцюги, лопати, джаґани, мотики, тачки,** знаряддя слюсарське, ковальське, столярське, **ваги,** будівельне **окуття**, керничні **помпи, праси до дахівок, паси, ґурти, линви, сцілівки, коловороти, вінди**, як також всілякі **машини** і **мотори.**

1720 5-10

по найнижчих цінах поручає

Й. ШУМАН

склад залізних і технічних товарів, експедиція товарів на провінції

Львів, Городецька 2Б. Тел. 41-47

Дня 17./4. 1927 о год. 14. відбудуться **Звичайні Загальні Збори Товариства Народній Дім в Калуші** у власній салі. 1933

НАПРАВУ ГОДИННИКІВ, також біжутерії полагоджує фірма Домбровскі-Розважевскі, Академічна 2. Готель Жоржа, найліпшими фаховими силами по приступних цінах. 1862 д

Нові часи — нові методи!

Маруся Мудрагель вживає тепер життя, бо затяжне прання, що давніше тревало цілий день, відбуваєтся тепер на протязі кількох чвертьгодин.

RADION

виконує цілу працю!

Розпустити Радіон в студеній воді, намочене передтим білля вложити до розчину і варити 20 хвиль, відтак старанно полокати. Білля стається чисте і сніжно біле.

Радіон не містить хльорку в собі під гарант.

ані інших шкідливих складників.

Шадить білля і руки. Зменшує працю до мінімум.

RADION

сам пере!

ЛІКАР, українець з 12 літною практикою пошукує відного місця для вільної практики в Галичині, Волині, Підляшу. Письменні зголошення Костопіль Д-р Рощинський. 1872 3—3

НА літній сезон, вже від 1. червня в кліматичній околиці комната з кухнею + комната з кухнею (для двох родин) або комната з кухнею і 2 покої поодиноко до винайму. Ліс і ріка дуже близько. Ласкаві зголошення до парох. уряду в Висоцьку нижнім, п. Бориня коло Туркин/Стр. 1875 3-3

ЯИЦЯ руенських качок 12 зол. тузін з опакованням і портом висилає зараз за посліплатою Василь Байовський, Вовків, Перемишляни. 1876 3-3

ПРИГОДИ КАЧУРИКА, прегарне оповідання для дітей з образками, кольорова вінетка, великий друк, ціна 80 сот. Адреса замовлень: М. Матвійчук Львів, Пілсудського (Панська) 17. В друку: Золота рибка. 1838 5—5

ВІЛЛІ від 3.500 до 15.000 долярів цілі вільні, камениці рентовні з вільними мешканнями від 3.000 до 25.000 дол. Продасть Центральна Агенція Львів, Коперника 14. 1935 1—1

КОНЦІПІЄНТИ! Виробляю добре місце рутинованому або початкуючому конціпієнтові в кліматичній місцевості в заміну за посаду початкуючого конціпієнта або за вироблення такої посади в іншім місці. Зголошення С. Купяк Львів, вул. Гофмана 14. 1936 1—1

МАГАЗИН Стамма Львів, Сикстуська 16. поручає французьку волічку, матадор штучний шовк Д. М. Ц. Панчохи, Рукавички, Реформи і т. п. найдешевше, бо від через сіни. 1708 10-12

Вже вийшов другий наклад по конфіскаті — поеми **ОЛ. БАБІЯ** —

Гуцульський Курінь

накладом Ґрупи Української Національної Молоді в Празі.

Наслідком страт через конфіскату ціна книжки підвищена на Кч. 12 в ЧСР. прямо у видавництва, Кч. 14 з почтовою пересилкою; у Польщі з пересилкою зол. 4, в Америці центів 45. — Продає: Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові. Замовлення слати на адресу: *Vladimir Martynec, Radotin u Prahy vila p. Jecha. C. S. R.*

Бийте шкла! Дня 11. квітня ц. р. вставляє безплатно шкла до годинників **ҐУТЕРМАН, Сикстуська 14.**

Загальні Збори членів Повітового Товариства Кредитового кооперативи з обмеж. пор. в Тернополі відбудуться в четвер. дня 28. квітня ц. р. о год. 12-тій перед пол. в салі **Міщанського Брацтва** з таким порядком нарад:

Затвердження Управи в повнім складі на предложення Надзірної Ради.

Доповняючий вибір членів Надз. Ради.

До участи в Загальних Зборах є управнені лишень члени кооперативи особисто.

Правні особи беруть участь через повновласника, осмотреного повновластю.

Леґітимації, управняючі до участи в Зборах мають члени відобрати в льокали Кооперативи в Тернополі вул. Міцкевича ч. 11 а то дня 27. і 28. квітня в урядових годинах від 9-ої до год. 1-ої

За Надзірну Раду:

Іван Боднар голова. 1934 *Д-р Іван Ящук* секретар.

Прегарно ілюстровані читаночки для молоді 7—10 літ видання „Рідної Школи" — У. П. Т.

укладу Володимира Радзикевича.

ЗИМА	**ВЕСНА**
продаються в усіх Книгарнях по 0·95 зол. за 1 примірник	1893 2-2
ЛІТО появиться в квітні ц. р.	**ОСІНЬ** появиться в травні ц. р.

Головний склад в Книгарні „Рідної Школи" Львів, Руська 1.

За редакцію відповідає **Василь Мудрий**. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів. Ринок ч. 10.